

УДК 330.341.1 : 061.1ЄС : 001.894

Можливості та перспективи застосування європейських практик державного управління у сфері інновацій

Т.В. КРИВОРУЧКО

Національна академія державного управління при Президентові України,
м. Київ, Україна, E-mail: tkryvoruchko@ukr.net

Авторське резюме

Стаття присвячена теоретичному аналізу можливостей застосування позитивного досвіду європейських практик державного управління у сфері інновацій. Проаналізовано основні державні програми щодо стимулювання розвитку інновацій у країнах-членах ЄС та виділено основні управлінські підходи щодо залучення приватних інвестицій у науково-дослідницькі та інноваційні проекти (поширення та передача новітніх технологій, залучення венчурного і початкового капіталу для проведення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, а також надання податкових пільг для інноваційної діяльності та стимулювання розвитку інновацій в європейському дослідницькому просторі). Визначено, що ключовими проблемами, пов'язаними із впровадженням інновацій, є: скорочення фінансування інноваційної, наукової та науково-технічної сфери; неефективність системи бюджетного фінансування інноваційної, наукової та науково-технічної сфери; наявність законодавчих обмежень, що ускладнюють фінансування інноваційної, наукової та науково-технічної сфери; відсутність економічних стимулів у суб'єктів господарської діяльності здійснювати технологічну модернізацію шляхом запровадження нових науково-технічних розробок та ін. Також проаналізовані особливості функціонування наукових парків у країнах-членах ЄС, діяльність яких направлена на розвиток науково-технічної та інноваційної діяльності у вищих навчальних закладах та наукових установах з подальшою комерціалізацією результатів наукових досліджень та їх впровадження на вітчизняному та закордонному ринках.

Ключові слова: державне управління, науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи (НДДКР), промислові корпорації, наукові парки, трансфер технологій, національні інформаційні пункти (НІП), стартап-компанії, конструкторсько-технологічні роботи.

Possibilities and prospects of application of european public administration practices in sphere of innovations

T.V. KRYVORUCHKO

National academy for public administration under the President of Ukraine,
Kyiv, Ukraine, E-mail: tkryvoruchko@ukr.net

Abstract

The article is devoted to the theoretical analysis of good professional practice application possibility of European practices of public administration in the innovation field. The management approaches regarding to the stimulation of innovation development in the countries of the European Union (EU) are analyzed and the major management approaches concerning solicitation of private investments in research and innovative projects are marked (expansion and transferring of up-to-date technologies, procurement of venture and start-up capitals for scientific research and development work performance, also granting tax exemptions for innovative activity and stimulation of innovation development in the European research field). It is defined major challenges connected with the innovation implementation are following: financing reduction of innovative, scientific and scientific-technical spheres; inefficiency of government funding system of the innovative, scientific and scientific-technical spheres; availability of legislative restrictions

© Т.В. Криворучко, 2015

which make difficult to finance innovative, scientific and scientific-technical spheres; economic incentive absence in subjects of business activities to accomplish retooling by means of implementation of new research and development of a project and so on. Moreover, peculiarities of scientific parks functioning in the countries of EU the activity of which is aimed at the development of scientific and technological and innovation practices in the higher education institutes and scientific establishments with further commercialization of scientific research results and their implementation in the domestic and foreign markets are analyzed too.

Keywords: public administration, research and technological development, corporate sectors, scientific parks, technology transfer, national information rooms, start-up companies, design-engineering works.

Постановка проблеми. Механізми державної підтримки інновацій постійно трансформуються в залежності від потреб та викликів часу. Так, починаючи з 1990-х рр., регуляторні схеми, орієнтовані насамперед на прямі субсидії на НДДКР, були істотно доповнені низкою нових заходів, орієнтованих на стимулювання попиту на інновації. Ці схеми включають податкове стимулювання НДДКР та підтримку послуг із захисту прав інтелектуальної власності як важливих складових загальної політики економічно розвинених країн.

Досвід провідних країн-членів ЄС показав, що форми та інструменти державної підтримки наукової та інноваційної діяльності повинні постійно переглядатися з метою оновлення та оптимізації. Також повинна приділятися першочергова увага формуванню фінансового механізму, який дозволяє полегшити комерціалізацію одержуваних наукових знань (зокрема, за рахунок грантових програм на проведення стартових досліджень і розробок); розширення практики створення цільових державно-приватних венчурних фондів, які інвестують кошти в стартап-компанії [4; 6; 12; 13].

Метою дослідження. Виходячи з практичної та теоретичної актуальності проблеми, метою статті визначено дослідження інноваційної, наукової та науково-технічної діяльності країн-членів ЄС та виокремлення основних стратегічних напрямків розвитку інновацій в окремих країнах-членах ЄС.

Виклад основного матеріалу. На даний час в країнах ЄС податкові ініціативи щодо НДДКР є одним із пріоритетних

напрямів державної політики стимулювання інноваційних процесів. Вони сприяють самостійному прийняттю рішень компаніями щодо фінансування проектів у сфері НДДКР, на відміну від надання субсидій на дослідження і розробки, коли уряди та їх фондові установи самі встановлюють пріоритети серед компаній, галузей технологій та секторів. Податкове стимулювання НДДКР сприяє розвитку компаній нового типу, технологій та секторів через непряме регулювання.

Однак, розроблення цих схем вимагає виваженого прийняття рішень щодо підстав для зниження податків, включення правомірних витрат (наприклад, ставок амортизації), адекватного визначення НДДКР, регулювання діяльності іншорних НДДКР, а також вирішення інших питань. Їх розгляд і врахування часто ускладнюють схеми державного регулювання, а також схеми діяльності компаній як користувачів такої політики, знецінюючи деякі з переваг цих схем, насамперед їхню прозорість та простоту.

Крім того, при імплементації зарубіжного досвіду важливо враховувати національні особливості. Адже, в умовах різних типів економік (за масштабом, рівнем розвитку та забезпеченості ресурсами) застосування одних і тих самих методів податкового стимулювання може призвести до абсолютно різного результату. Для України це означає доцільність вивчення аналогічного досвіду країн, які близькі до неї за типом економіки та рівнем розвитку, в сфері стимулювання розвитку науки та інновацій через податковий механізм.

Проблема зміцнення зв'язків науки й практики вимагає нових значних кроків по створенню й розвитку науки та науково-технічної сфери держави.

Перш за все, необхідним є удосконалення законодавства з питань науково-дослідної діяльності та розробка дієвих заходів з поліпшення її матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

В Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» повинно бути передбачене поетапне збільшення фінансування наукових досліджень до показників Європейського Союзу; визначені важелі залучення коштів реального сектора економіки для фінансування наукових досліджень; розвиток грантової системи, створення фондів, що надають гранти для фінансування наукових досліджень, у тому числі і на основі дольового фінансування бюджетних коштів та коштів суб'єктів господарювання; податкові, кредитні, фінансові стимули використання результатів наукових досліджень, в тому числі проведення конструкторсько-технологічних, дослідно-конструкторських робіт, передачі результатів досліджень до промисловості за рахунок дольового фінансування підприємствами та коштів державного бюджету.

Проаналізувавши нормативно-правову базу країн ЄС, можливим є розробка Закону України «Про технологічне брокерство» з метою створення вітчизняного ринку інтелектуальних продуктів та ринкових механізмів взаємодії науки з бізнесом. Також необхідним є розробка та прийняття Закону України «Про державну охорону інтелектуальної власності», що має сприяти збільшенню інвестицій у високотехнологічні галузі економіки.

Відповідно до позитивного досвіду країн Європейського Союзу необхідним є запровадження довгострокового планування діяльності у науково-технічній сфері через прийняття Верховною Радою України стратегій наукового, науково-технічного та інноваційного розвитку, а Кабінетом Міністрів України – планів розвитку наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності на п'ять років,

а також введення обов'язкової звітності для уряду, який повинен звітувати про виконання основних пріоритетних напрямів, визначених у державних стратегіях та концепціях програм, які спрямовані на розвиток інноваційної сфери держави.

Основним напрямом підвищення ефективності та результативності державних видатків на реалізацію наукових проектів має бути подальший розвиток механізмів конкурсного фінансування фундаментальних і прикладних досліджень, що забезпечують формування необхідних стимулів для підвищення наукового та технологічного рівня проведених робіт. Критерії відбору, а також можливість отримання фінансування через конкурсні процедури мають бути відкритими для всіх дослідників, що працюють в наукових та науково-освітніх організаціях, незалежно від їх форми власності та сфери підпорядкування.

Фінансування інноваційних проектів повинно супроводжуватись впровадженням прозорих процедур оцінки, включаючи обов'язкове залучення провідних зарубіжних вчених, а фаховий рівень наукових колективів, підтверджений результатами виконання попередніх проектів та публікаціями міжнародного рівня, повинен бути єдиним критерієм доступу до конкурсного фінансування фундаментальних і прикладних досліджень.

Для забезпечення більшої практичної значущості науково-дослідних тем і з метою продуктивного суспільного обговорення результатів наукових досліджень повинна бути налагоджена постійна співпраця наукових установ з органами державної влади, громадськими організаціями, асоціаціями, спілками, що представляють інтереси бізнесу, громадян, а також консалтинговими та маркетинговими компаніями.

Також можна відзначити майже в усіх країнах-членах ЄС ефективне функціонування наукових парків, основною метою яких є розвиток науково-технічної та інноваційної діяльності у вищих навчальних закладах та наукових установах. Сучасна політика ЄС приді-

ляє особливу увагу пошуку нових форм транскордонного співробітництва з метою підвищення ефективності співпраці та підвищення конкурентоспроможності прикордонних територій. Так, на європейських кордонах почали функціонувати «європейські угруповання територіального співробітництва», «транскордонні кластери», «транскордонні промислові зони» тощо. Основною метою всіх вищезазначених форм є прискорення економічного зростання шляхом об'єднання зусиль учасників, забезпечення конкурентних переваг транскордонним регіонам. Так, Польща, після вступу до ЄС, почала активно працювати над підвищенням рівня соціально-економічного розвитку населення шляхом підвищення конкурентоспроможності економіки. Одним із таких прикладів підвищення рівня конкурентоздатності економіки прикордонної території є створення Любуського помислово-технологічного парку. Основними передумовами його виникнення став низький рівень розвитку малого та середнього підприємництва, брак закладів, які б сприяли розвитку бізнесу у Любуському воеводстві. Таким чином, Любуський промислово-технологічний парк зайняв середню ланку між промисловим і технологічним парком, який включає комплекс окремих центрів, які можуть використовуватися підприємцями з метою діяльності щодо залучення наукової інформації від наукових установ [1, с. 15-17].

Досвід Німеччини, Великої Британії, Франції, Австрії, Болгарії, Данії, Іспанії, Литви, Словаччини, Польщі, Фінляндії, Чехії, Швеції та інших країн-членів ЄС свідчить, що державна підтримка, безумовно, зіграла важливу роль для формування інноваційної інфраструктури наукових установ, університетів, підприємств, де здійснюється процес комерціалізації наукових розробок, трансфер технологій [3; 5; 13].

В європейській практиці система трансферу технологій налагоджена дуже добре. У структурі більшості зарубіжних університетів існують відділи, відповідальні за зв'язок університету й бізнесу.

Назви у різних європейських країнах можуть бути також абсолютно різними. Наприклад, центри або офіси трансферу технологій, відділи ліцензування або патентування. Але їхня основна мета залишається єдиною – створення повного інноваційного циклу передачі технологій, реалізація проекту від ідеї до малого підприємства з перспективами зростання. На етапі ідеї центром трансферу технологій (ЦТТ) здійснюється попередня оцінка затребуваності цієї технології на ринку та перевірка можливостей захисту. А після закінчення досліджень – докладний маркетинговий аналіз, включаючи пошук потенційних покупців. Якщо розробка визнається перспективною, складається патентна заявка та здійснюється процедура отримання патенту. І завершальним етапом є обрання форми трансферу: видача патенту чи ліцензії, створення дочірньої компанії або спільного підприємства, продаж патенту. Якщо вчений приймає рішення самостійно розвивати підприємство у ЦТТ йому допомагають підготувати бізнес-план, зареєструвати компанію, розрахувати її собівартість, а також знайти постачальників та покупців [10; 13].

Повинні постійно розроблятися і запроваджуватися механізми підтримки платіжного попиту на НДДКР та інновації, а також повинна здійснюватися підтримка спеціальних інноваційних програм у сфері виробництва та бізнесу.

Важливою особливістю державного управління у сфері інноваційної діяльності є запровадження практики державних замовлень, переважно у формі контрактів на проведення НДДКР, застосування непрямих методів державного регулювання, що формують стимулюючий вплив зовнішнього середовища та посилення ролі посередника (наукові парки) в організації ефективної взаємодії академічної і прикладної наук з виробництвом.

Також необхідним є стимулювання кооперації у сфері НДДКР промислових корпорацій та наукових парків, що активізує процес розвитку інноваційного підприємництва.

Уряди різних країн-членів ЄС ство-

рили функціональні механізми для комерціалізації результатів наукових досліджень. У більшості університетів та державних науково-дослідних організацій відділи трансферу технологій допомагають дослідникам оцінити комерційний потенціал їх наукових результатів, запатентувати їх, знайти партнерів, ліцензувати чи продати інтелектуальну власність та створити нові інноваційні «спін-офф» компанії. Понад 4000 технологічних брокерів у Європейській мережі підтримки підприємництва у 45 країнах сприяють укладанню угод щодо комерціалізації технологій між сотнями тисяч підприємств та науково-дослідних інститутів.

Усі держави-члени ЄС та багато інших країн створили регіональні мережі національних інформаційних пунктів (НІП) за технологічними секторами для надання допомоги науково-дослідним організаціям та компаніям [3; 4].

Урядами країн-членів ЄС постійно проводиться політика, направлена на постійну інтеграцію академічної, вузівської і галузевих секторів наукової сфери для підвищення ефективності використання інтелектуального потенціалу держави та формування державного замовлення у науковій та науково-технічній сфері, яке визначається стратегією розвитку суспільства і є головною умовою активізації наукової політики і системи її реалізації.

На основі позитивного досвіду країн-членів ЄС можна зазначити, що державне замовлення у науковій та інноваційній сферах в Україні повинно бути направлене на розвиток двох напрямків: отримання нових знань (фундаментальну науку); використання знань у практиці суспільно-економічного життя (прикладна наука та інноваційна діяльність).

Таким чином, формування державного замовлення на фундаментальні дослідження та прикладні розробки доцільно здійснювати на основі запитів товаровиробників та інших споживачів наукової та науково-технічної продукції. Основним механізмом розміщення державного замовлення має стати кон-

курсний відбір науково-проектних пропозицій учених.

Також при формуванні в бюджеті статті щодо фінансування державного замовлення повинно бути передбачено виділення цільових бюджетних асигнувань на реконструкцію науково-технічної сфери та розвиток її ринкової інфраструктури, а також на стабілізаційні заходи – кошти на підтримку провідних наукових шкіл, утримання й збереження унікального наукового обладнання.

Основною відмінністю публічного управління в країнах ЄС є визначення основних стимулів для здійснення технологічного оновлення морального застарілого виробництва, створення сприятливих економічних умов для здійснення науково-технологічної діяльності підприємствами всіх форм власності, які несуть підвищені ризики при впровадженні неапробованих на практиці інтелектуальних складових технологій.

В основних нормативно-правових документах країн-членів ЄС містяться методичні рекомендації щодо оцінки майнових прав на трансфер-технологій з урахуванням світового та національного науково-методичного досвіду та розроблена загальна для всіх та для окремих галузей економіки методологія виявлення та оцінки «ноу-хау» на підставі широкого вивчення практичного досвіду виявлення та оцінки «ноу-хау» в галузях, міжнародній і внутрішній торгівлі ліцензіями на «ноу-хау».

Показники Європейської системи оцінки інновацій (European Innovation Scoreboard) надають можливість попереднього порівняння ефективності інновацій в Європейському Союзі та Україні. Україна має вище середнього показники за витратами на інформаційні та комунікаційні технології та витрати на освіту молоді, порівняно із іншими країнами та співвідношення кількості випускників науково-технічних навчальних закладів та кількості нових інновацій на ринку наближається до середньоєвропейського рівня [3; 4; 11-13].

Витрати України на науково-дослідні роботи, інновації, зайнятість у середньо- та високотехнологічному секторах

виробництва становить приблизно половину або дві третини від аналогічних витрат в Європейському Союзі.

Так, для порівняння, здійснений аналіз на основі статистичних даних щодо обсягу фінансування програм і проектів у сфері міжнародного наукового і науково-технічного співробітництва за рахунок державного бюджету в Україні у 2013 році становив 37,65 млн. грн. (рис.1).

У фінансуванні програм і проектів у сфері міжнародного наукового і науково-технічного співробітництва майже рівні частки мали наукові організації академічного та галузевого секторів науки (рис. 2).

За видами робіт усі видатки держав-

ного бюджету на реалізацію програм і проектів у сфері міжнародного наукового і науково-технічного співробітництва спрямовані на прикладні дослідження. Так, у 2013 році було профінансовано 150 проектів [2; 13].

Сьогодні за умов падіння інноваційного потенціалу нашої країни як ніколи нагальним є відновлення роботи технопарків, коли потрібно оперативне перебудовувати методи роботи, оновлювати продукцію, шукати нові ринки.

У зв'язку із розвитком політики децентралізації в Україні, а також наданні більших повноважень обласним державним адміністраціям, на основі досвіду регіональної політики у сфері інноваційної діяльності можливим є створення

Рис. 1 Динаміка обсягів фінансування міжнародних проектів за рахунок державного бюджету

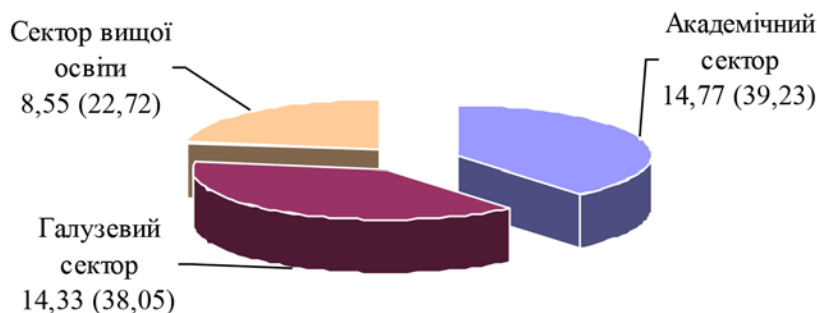

Рис. 2 Структура фінансування програм і проектів у сфері міжнародного наукового і науково-технічного співробітництва за секторами науки у 2013 р., млн. грн. (%)

Фонду науково-інноваційного розвитку, який виконує роль посередника між університетами, науково-дослідними інститутами, громадськими науковими організаціями (ради молодих учених) з однієї сторони та підприємствами, установами та організаціями області – з іншої сторони. Такі фонди науково-інноваційного розвитку повинні збирати та реєструвати запити підприємств, установ та організацій області на наукові розробки (бізнес-плани, маркетингові стратегії, моделі розвитку, логістичні схеми, IT-продукцію, консалтингові послуги тощо) та проводити конкурс серед наявних в області університетів і науково-дослідних інститутів. Фінансування фонду повинно відбуватися за змішаною системою: кошти з державного бюджету – 20%; кошти місцевого бюджету – 40%; кошти підприємств, установ і організацій – 20%; інші кошти (спонсорська допомога, благодійні внески, гранти) – 20%. Фактично в усіх країнах ЄС управління дослідженнями та інноваційною політикою базується на взаємодії суб'єктів регіональної та національної політики (багаторівневе управління). Таким чином, до регіональної компетенції, в більшості випадків, належить формування нижніх та середніх рівнів освіти, створення бізнес-інкубаторів, інноваційних центрів, центрів трансферу технологій та політика створення кластерів. На національному рівні, зазвичай, вирішуються питання, пов'язані з діяльністю університетів, спеціалізованих науково-дослідних організацій, фінансування досліджень, розробок та інновацій, а також визначення національних цілей і пріоритетів [3; 4; 6].

Політика країн-членів ЄС щодо ефективного управління та розвитку інноваційної діяльності також є направленою на підвищення престижу науково-технічної діяльності, побудови прозорої системи стимулювання участі наукових та науково-педагогічних працівників у здійсненні наукових досліджень (застосування стимулюючої системи оплати праці, в т.ч. на принципах формування індивідуальних угод, державного преміювання).

Також хотілося зазначити, що на основі аналізу нормативно-правової бази та основних стратегічних документів країн ЄС передбачено забезпечення балансу інтересів всіх суб'єктів право-відносин; регулювання порядку обліку, оцінки, інвентаризації, амортизації і оподаткування об'єктів інтелектуальної власності та інших результатів наукової і науково-технічної діяльності.

Таким чином, на основі позитивного досвіду щодо врегулювання податкових механізмів стимулювання суб'єктів господарювання в різних галузях економіки необхідним є внесення змін до Податкового та Митного кодексів України, зокрема:

- поширити на суб'єкти інноваційної діяльності діючі податкові механізми стимулювання суб'єктів господарювання низки галузей економіки, зокрема, тимчасове звільнення від сплати податку на прибуток та на землю;

- звільнити від сплати податку на додану вартість, зокрема, при реалізації науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, реалізації прав на результати інтелектуальної діяльності;

- відтермінувати сплату податку на додану вартість при імпорті товарів, що не виробляються в Україні (нового устаткування та комплектувальних виробів до нього за умови, що податок зазначається у декларації як такий), податку на прибуток, на нерухоме майно, в т.ч. землю, за умови спрямування вивільнених від оподаткування коштів на інвестиційно-виробничу діяльність;

- знизити податкові ставки на прибуток, нерухоме майно (менш затратна для держави альтернатива звільненню від сплати податків) при виконанні науково-дослідних робіт;

- знизити ставки відрахувань до соціальних фондів з фонду оплати праці працівників, зайнятих науково-дослідними роботами;

- передбачити застосування спеціального податкового режиму для суб'єктів господарювання таких форм спеціальних правових режимів економічної діяльності, як технологічні та наукові парки.

Також має бути передбаченим цільове фінансування на створення та розвиток інноваційної інфраструктури, реалізацію інноваційних високотехнологічних проектів технологічними та науковими парками в частині компенсації відсотків за кредитами, що залучені для їх реалізації, фінансову підтримку таких проектів, що відібрані на конкурсних засадах.

Ефективність реалізації наукових та інноваційних проектів у країнах-членах ЄС визначається, перш за все, їх результативністю, одним з найважливіших показників якої є впровадження наукових розробок у виробництво. Враховуючи позитивний досвід в країнах ЄС діяльності вільних економічних зон (ВЕЗ) на базі вищих навчальних закладів і науково-дослідних організацій, перш за все, завдяки зв'язку науки з виробництвом і економікою та наявністю висококваліфікованих кадрів, необхідними є в Україні на законодавчому рівні розробка та прийняття порядку створення ВЕЗ на базі закладів вищої освіти і науково-дослідних інститутів. Це матиме позитивний вплив на економіку, дозволить вирішити ряд соціальних проблем регіонів, сприятиме розширенню матеріально-технічної бази вищих навчальних закладів і практичного спрямування підготовки студентів, працевлаштування випускників і стимулювання роботи викладачів. Координація та управління у країнах-членах ЄС з розвинутою ринковою економікою мають систематичний характер. Відповідно до ОЕСР «нова роль державних органів управління полягає в тому, щоб забезпечувати рамкові умови, усувати перешкоди до інноваційної діяльності, сприяти поширенню технологій, заохочувати мережування та кластеризацію, а також сприяння розвитку наукових досліджень» (ОЕСР, 1999:10) [9; 11].

Узагальнений підхід щодо основних цілей та координації інноваційної політики у країнах-членах ЄС можна сформулювати таким чином:

– уникнення чи мінімізація дублювання та перекриття сфер відповідальності;

– уникнення суперечностей в основних стратегічних документах урядів країн ЄС;

– мінімізація бюрократичних та політичних конфліктів;

– пошуки послідовності, цілісності та узгодженості у системі пріоритетів;

– просування всеохоплюючої або «всеурядової» перспективи шляхом постійної підтримки секторальних перспектив [3; 4; 6].

Висновки.

1. На основі теоретичного аналізу нормативно-правових актів та наукової літератури у сфері державного управління, присвяченої дослідженню інноваційної політики країн-членів ЄС, можна виокремити основні стратегічні напрямки розвитку інновацій в окремих країнах. Досвід провідних країн-членів ЄС показав, що форми та інструменти державної підтримки наукової та інноваційної діяльності повинні постійно переглядатися з метою оновлення та оптимізації. Також повинна приділятися першочергова увага формуванню фінансового механізму, який дозволяє полегшити комерціалізацію одержуваних наукових знань (зокрема, за рахунок грантових програм на проведення стартових досліджень і розробок).

Повинна бути запроваджена практика створення цільових державно-приватних венчурних фондів, які інвестують кошти в стартап-компанії. Повинні здійснюватися податкові, кредитні, фінансові стимули використання результатів наукових досліджень, в тому числі проведення конструкторсько-технологічних, дослідно-конструкторських робіт, передачі результатів досліджень до промисловості за рахунок дольового фінансування підприємствами та коштів державного бюджету.

2. Ефективність реалізації наукових та інноваційних проектів у країнах-членах ЄС визначається, перш за все, їх результативністю, одним з найважливіших показників якої є впровадження наукових розробок у виробництво. Враховуючи позитивний досвід у країнах ЄС діяльності вільних економічних зон (ВЕЗ) на базі вищих навчальних за-

кладів і науково-дослідних організацій, перш за все, завдяки зв'язку науки з виробництвом і економікою та наявності висококваліфікованих кадрів, необхідними є в Україні на законодавчому рівні розробка та прийняття порядку створення ВЕЗ на базі закладів вищої освіти і науково-дослідних інститутів. Це матиме позитивний вплив на економіку, дозволить вирішити ряд соціальних проблем регіонів.

3. Основною відмінністю публічного управління у країнах ЄС є визначення основних стимулів для здійснення технологічного оновлення морально застарілого виробництва, створення сприятливих економічних умов для здійснення науково-технологічної та інноваційної діяльності

підприємствами всіх форм власності.

У подальших наших наукових дослідженнях нами буде проведено анкетування серед державних службовців у департаменті інноваційної діяльності та трансферу технологій та департаменті науково-технічного розвитку Міністерства освіти і науки України та на основі методу експертної оцінки будуть розроблені основні рекомендації для органів державної влади України щодо впровадження кращих практик державного управління у науковій та науково-технічній сферах, а також визначення основних показників та критеріїв розвитку вітчизняної сфери інновацій, визначення основних проблем впровадження інновацій у вітчизняну наукову та науково-технічну сфери.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Алісова О.І. Любуський промислово-технологічний парк – приклад поєднання діяльності науки, влади та бізнесу / О.І. Алісова // Збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції «Науковий парк та інноваційна інфраструктура університету як основа розвитку освіти та науки». – Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2013. – 216 с.
2. Аналітична довідка стану розвитку науки і техніки, результат наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, трансферу технологій за 2013-2014 рр. Офіційний сайт Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України. Режим доступу: <http://old.dknii.gov.ua>, 2015 р.
3. Гриньов Б.В. Інноваційна та науково-технічна сфера України : Innovations, Science and Technology of Ukraine : монографія / Б.В. Гриньов, Д.В. Чеберкус, В.С. Шовкалюк та інші ; під загаль. ред. Б.В. Гриньова. – К. : НТУУ «КПІ» ВПІ ВПК «ПОЛІТЕХНІКА», 2012. – 88 с.
4. Інновації в Україні: Європейський досвід та рекомендації для України. Том 3. – Інновації в Україні : пропозиції до політичних заходів. – К. : Фенікс, 2011. – 76 с. – (проект ЄС «Вдосконалення стратегії, політики та регулювання інновацій в Україні»).
5. Инновационная инфраструктура вуза : учеб.-метод. пособие / А.Т. Волков и др. ; под общ. ред. Д.С. Медовникова. – М. : МАКС Пресс, 2011. – 236 с.
6. Офіційний сайт S&TRF (наука і технології). Огляд міжнародного досвіду інноваційного розвитку. Режим доступу: http://www.strf.ru/material.aspx?CatalogId=223&d_no=39679.
7. Офіційний сайт Федерального Міністерства економіки та технології Німеччини. Режим доступу: <http://www.bmwi.de/EN/Topics/Technology/innovation-policy.html>.
8. The Global Innovation Index: Stronger Innovation Linkages for Global Growth [Електронний ресурс] // World Intellectual Property Organization; INSEAD : [сайт]. – Електрон. дані. – Fontainebleau, 2012. – 464 р. – Режим доступу: http://www.wipo.int/freepublications/en/economics/gii_2012.pdf (22.07.12).
9. CORDIS – Інформаційна служба ЄС з досліджень та розвитку Електронний ресурс. Режим доступу: http://cordis.europa.eu/home_en.html.
10. Office of technology licensing [Electronic resource]. – Mode of access : Available at: <http://otl.stanford.edu/> (accessed 01.08.2012).
11. Science and innovation investment framework 2004–2014', HM Treasury, DTI and DfES, July 2004.
12. Офіційний сайт: Pro Inno Europe. Режим доступу: <http://www.eca-tactics.eu/project/promotion-pro-inno-europe-results>, 10.02.2015.
13. Офіційний сайт: INNO-Policy TrendChart on Innovation: Режим доступу: <https://research.mbs.ac.uk/innovation/Research/Currentprojects/INNOPolicyTrendChartonInnovation.aspx>, 03.03.2015.

REFERENCES:

1. *Alisova O.I.* Liubuskyi promyslovo-tehnologichniy park – pryklad poiednannia diialnosti nauky, vlady ta biznesu (Lubuskie Industrial and Technology Park – an example of the combination of science, government and business). Lutsk, 2013. 216 p.
2. Analitichna dovidka stanu rozvytku nauky i tekhniky, rezultat naukovoї, naukovo-tekhnichnoi, innovatsiinoї diialnosti, transferu tehnolohii za 2013-2014 rr. (Analytical Reference the state of science and technology, the result of scientific, technical, innovation, technology transfer for the 2013-2014 biennium). Kyiv, 2015.
3. *Hgrynov B.V.* Innovatsiina ta naukovo-tekhnichna sfera Ukrainy (Innovation and science and technology Ukraine). Kyiv, 2012. 88 p.
4. Innovatsii v Ukraini: Yevropeyskyi dosvid ta rekomendatsii dlia Ukrainy (Innovations in Ukraine: European experience and recommendations for Ukraine). Kyiv, 2011. 76 p.
5. Innovatsionnaia infrastruktura vuza (The innovative infrastructure of the university). Moscow, 2011. 236 p.
6. The official website for S & TRF (Science and Technology). Available at: http://www.strf.ru/material.aspx?CatalogId=223&d_no=39679.
7. Federal Ministry of Economics and Technology Germany. http://www.strf.ru/material.aspx?CatalogId=223&d_no=39679. Available at: <http://www.bmwi.de/EN/Topics/Technology/innovation-policy.html>.
8. The Global Innovation Index: Stronger Innovation Linkages for Global Growth // World Intellectual Property Organization; INSEAD. – Fontainebleau, 2012. – 464 p. Available at: http://www.wipo.int/freepublications/en/economics/gii_2012.pdf (22.07.12).
9. CORDIS – Information service of the European Union Research and Development Available at: http://cordis.europa.eu/home_en.html.
10. Office of technology licensing. – Mode of access. Available at: <http://otl.stanford.edu/> (accessed 01.08.2012).
11. Science and innovation investment framework 2004–2014', HM Treasury, DTI and DfES, July 2004.
12. Pro Inno Europe. Available at: <http://www.eca-tactics.eu/project/promotion-pro-inno-europe-results>, 10.02.2015.
13. INNO-Policy TrendChart on Innovation: Available at: <https://research.mbs.ac.uk/innovation/Research/Currentprojects/INNOPolicyTrendChartonInnovation.aspx>, 03.03.2015.

Криворучко Тарас Васильович – аспірант
Національна академія державного управління при Президентові України
Адреса: 03057, м. Київ, вул. Ежена Поттьє, 20
E-mail: tkryvoruchko@ukr.net

Kryvoruchko Taras Vasyl'ovych – postgraduate
National academy for public administration under the President of Ukraine
Address: 20, Ezhena Pottier Str., Kyiv, 03057, Ukraine
E-mail: tkryvoruchko@ukr.net